

ærede Medlem, at jeg maatte kunne indse, at Følgen af mit Standpunkt i denne Sag var, at der maatte beklippes ogsaa paa andre Steder, og saa nævnedes der forskellige Foreninger, Koncertforeningen, Palækoncerterne og Musikforeningen her i København. Det er rigtigt, det er en nødvendig Konsekvens, men det gælder ikke blot disse Bevillinger. Der kan være mange andre Bevillinger, som maa blive Genstand for Overvejelse, hvis det skal blive Alvor med den Kommission, som skal nedsættes for at udrense Finanslovens forskellige Paragraffer. Men der er, naar jeg ikke nævnedes disse Eksempler, 2 Grunde dertil; den ene er den, at jeg slet ikke gør Fordring paa, at mine Eksempler i nogen Maade skulle være udtømmende, og dernæst er der en væsentlig Forskel paa de af det ærede Medlem nævnte Bevillinger til Musikforeningerne i København og de to Bevillinger, jeg nævnedes. Hvis det ærede Medlem vil se nøje efter paa Finanslovens § 26, vil han se, at de 5,000 Kr. til Koncertforeningen i København, de 1,000 Kr. til Palækoncerterne og de 2,000 Kr. til Musikforeningen i København ere alle tre en Trediedel af en treaarig Bevilling. Og naar man paa to Finanslove har optaget Bevillinger under Forudsætning af, at de skulle gentages i 3 Aar i Træk, plejer man ikke at stryge dem hverken det andet eller det tredje Aar. Disse Foreninger have en berettiget Forventning om ogsaa i Aar at faa disse Bevillinger. De to Bevillinger, jeg nævnedes, ere to helt nye Bevillinger, og hvis de blive bevilligede i Aar, vil det føre meget vidt i sine Konsekvenser. Det er kun smaa Beløb, skal jeg villigt indrømme. Det er gennemsnitlig kun 2 Øre pr. Indbygger i disse Byer, Aalborg og Odense; men vedtage vi denne Bevilling i Aar, vil der temmelig sikkert komme Begæringer fra andre Byer til næste Aar, og hvor ende vi saa? Hvor skulle vi sige Stop? Saa kunne Landsbyerne ogsaa komme og sige: Købstæderne faa 2 Øre pr. Indbygger, og vi maa ogsaa have 2 Øre pr. Indbygger til Koncerter. Jeg tror ikke, de faa megen Fornøjelse af disse Koncerter, thi det er grumme lidt Koncert, man kan faa for 2 Øre.

Det er slet ikke for at opponere mod

disse Musikforeninger, eller fordi jeg ikke paaskønner deres gode Arbejde, at jeg har talt. Jeg holder blot for, at det er ikke en Statsopgave at give saadanne Bevillinger og sørge for, at disse Byer faa deres gode Musik. Musik er noget, som Byerne have meget lettere ved at faa end Landbefolkningen (Afbrydelse), ja, København har allerlettest ved det, thi her er der et stort Publikum, som har Raad til at betale, og i de store Byer er der ogsaa et forholdsvis stort Publikum, som kan betale. Det er ikke Fattigfolk, der komme til disse Koncerter; paa ingen mulig Maade. Det er ikke Proletariatet eller de ubemidlede. Nej, det er fortrinsvis den velhavende Middelstand og Aristokratiet, der komme til disse Koncerter. Det kan derfor ikke være en særlig patriotisk Opgave, tror jeg, at give disse Bevillinger. Jeg ved ikke, hvormed man skulde forsvare det, og jeg tror ikke, man kan forsvare at give disse Bevillinger i Aar.

Mine Ord have ogsaa en anden Grund. Vi høre, at der skal nedsættes en Kommission til at foretage en Udrensning paa Finanslovens forskellige Paragraffer, og den vil sandsynligvis ende sit Arbejde meget snart. Men naar nu disse Foreninger fik deres Bevillinger i Aar paa 500—600 Kr., vilde der derved være skabt et Præcedens for, at de ogsaa skulde have dem næste Aar og næste Aar igen o. s. v. Det vilde maaske være vanskeligt for dem at klare sig ad Aare, hvis de først havde opnaaet disse Bevillinger, og de siden blev tagne fra dem. Men hvis man ikke kan pille ud paa disse smaa Bevillinger, som kun have ganske lokal Interesse og Betydning, ved jeg ikke, hvor vi skulle begynde at pille ud. Det er den Slags Bevillinger, som absolut maa ud, men de skulle følges af mange flere. Derfor vil jeg paa det bestemtteste fraraade baade den høje Regering og det højtærede Finansudvalg at bide paa disse Bevillinger i Aar, jeg tilraader at stryge dem.

Bransager: Den Valgkreds, som nylig har sendt mig ind i Folketinget, var ikke repræsenteret ved den Forhandling, som fandt Sted her i Salen ved Samlingens Begyndelse. Den ærede Ordfører for Reformpartiet (P. T. Nielsen) beklagede sig